

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [po 1916-05-18], [Petrogradas].

Tu grazna, išmintis iš dangaus Aniolų,

Tu grazna, išmintis iš dangaus Aniolų,
Dievs, atimtas garbės ir parduots likimu,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Ištremties Kunigaikšti, išdergtas melu,
Kurs perblokštas kelies kaskart galingesniu,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Didis Viešpats pažemių, Tu, viską žinąs,
Savasai žmonių ilgesio vaistytojas,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Kurs nuteistus, iškeiktus, nutremtus lankai,
Ir mokindams mylėt, Rojų jiems atdarai,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Iš senos, galingos, iš meilužės mirties,
Tu, gimdąs siutimus beprotystės, vilties,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Tu žvilgsnius nekaltai nuteistų skaidrinąs,
Kad pasmerktų minias, kur apspito dybas,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Tu, žinąs, kur urvuos, kur žemėse godžios

Pavydus Dievas paslėpė žiedus gražnos —

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Tu, atlankęs žvilgsniu gilmenas tų versmių,
Kur palaidotos dūšios gelžinių tautų,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Nuo bedugnių sergstas duosniosiom rankomis
Tuos, kur miegant klajoja stogų briaunomis,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Kurs, kaip burtininks, kaulus girtuoklio senus,
Pervaziuotus arklių, mankštini kaip gležnus,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Kurs paguodai vargšų, kur žaizdom kupini,
Mus salietrą su siera maišyt mokini, —

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Tu, bičiuoli grakštus, savo žymia žymias
Ir žiaurias, ir žemas didžiaturčių kaktas,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Inkvėpiąs ir akims, ir jutimams mergų,
Kad mylėt driskmenas ir lūkėtų skausmų,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Tu, lazda tremtinių, atkaklių švytury,
Pakartų ir žudytojų viens teisdary,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos!

Tų, kuriuos rūstume Dievas Tėvas žiaurus
Šliaužiot ištrėmė žemėn, patėvi budrus,

Išklausyk, o Šėtone, manosios ilgos aimanos! [1]

— — — — —

Susgodojo Karaliūnas,
Ko žirgelis liūdnas.
Susdūmojo Karaliūčia
Prie darželio vartų.

Margas dvaras, žirgas eiklus,
Kurtai — briedžiai juodi...
— Žvenk, žirgeli, purtink karčius —
Bus grakšti medžioklė!

Žalias varis — vartai sunkūs,
Dūmos dar sunkesnės...
Dunda žemė, prunkščia žirgas...
— Kuo keleliu bėgti?..

Ketrios liepsnos susinėrė —
Tai vainikas kietas!
Tirps ir ledas, tirps ir uolos —
Sujūruos verdenės!

Prunkščia žirgas, dunda žemė —
Tai smagi medžioklė!
Tik sutrūko kilpynėlė,
Ir vilyčia lūžo...

Žino jaunas Karaliūnas,
Ko dimna galvelė...

Junta jauna Karaliūčia,

Ko prie vartų rymos... [2]

— — — — —

KOMENTARAI

- [1] Prancūzų poeto Charleso Beaudelaire'o (1821–1867) kūrinio „Litanija Šėtonui“ vienas vertimo variantas.
Galutinį vertimo „Litanija Šėtonui“ variantą žr. in: *BSR, t. 5 (I): Vertimai*, parengė Algis Samulionis, Rimas Žilinskas, redagavo Donata Linčiuvienė, Rimas Žilinskas, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1998, p. 113–115.
Plačiau apie vertimo istoriją žr. Rimas Žilinskas, „Paaiškinimai“, in: *Ibid.*, p. 785.
- [2] Eilėraščio be pavadinimo „[Susgodojo Karaliūnas]“ vienas iš pirmųjų variantų, šiek tiek taisytas parkeriu (juodu rašalu) BS ranka.
Galutinį eilėraščio „[Susgodojo karaliūnas]“ variantą žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 17.
Skelbimo istoriją plačiau žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid.*, p. 722.